

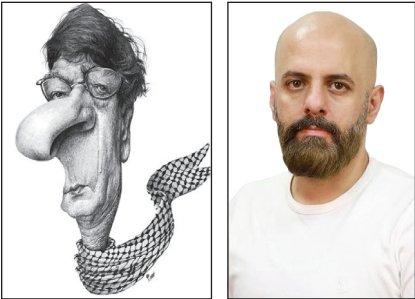

تهیه‌کنندگان به کیفیت اهمیت نمی‌دهند

کارن همایونفر، آهنگساز: بعضی از افراد، فقط چون یک دستگاه کیبورد الکترونیک در خانه دارند، موسیقی می‌سازند و تهیه‌کنندگان هم استقبال می‌کنند، چون اهمیتی به کیفیت نمی‌دهند. اما یک آهنگساز حرفه‌ای فیلم، برای هر فریم از فیلم موسیقی می‌نویسد. این مشکل در حقیقت، به وضعیت نادرست و کمبود توجه به هنر و هنرمند برمی‌گردد. /اسینماپرس

گپ‌روز

هنر مند باید جشنواره را هدایت کند، نه جشنواره هنر مند را

گفت‌و گو با محسن رفیعی، هنر‌مند کار نویسست

محسن رفیعی، کار نویسست، در سومین دوره مسابقات بین‌المللی الازهر در مصر با کار یکاتوری از محمود درویش، شاعر فلسطینی، جایگاه نخست بخش پر تره این مسابقات را به‌دست آورد. محمود درویش چهاره‌ای شناخته‌شده در عرصه ادبیات است و همین نکته طراحی تصویری از او را سخت‌تر می‌کند. با رفیعی درباره اثرش گفت‌وگو کردیم.

چطور ششد که محمود درویش را به‌عنوان سوژه انتخاب کردید؟ این را از این بابت می‌پرسم که محمود درویش قبلا توسط هم کار نویسست‌های ایرانی و هم کار نویسست‌های خارجی کشیده شده‌ و در وهله اول سوژه‌ای تکراری به‌نظر می‌رسد.

دو انتخاب داشتیم؛ یکی ناجی العلی و یکی محمود درویش. ناجی العلی از آنجا که خودش کار نویسست بوده، خیلی بیشتر تصویر شده، اما محمود درویش کمتر چهره‌اش شناخته شده و کمتر تصویر شده بود. ضمن اینکه دلیل اصلی تر این بود که اشعار محمود درویش را خوانده بودم و از آنها برای تصویرسازی استفاده کرده بودم. از تباطلی این‌جوری با درویش داشتیم و اصلا علاقه‌مند بودم که از چهره‌اش تصویرسازی کنم. به همین دلیل روی طرح خیلی مایه گذاشتم. من معمولا روی کارهایی که می‌خواهم برای جشنواره بفرستم اینقدر روی جزئیاتش وقت نمی‌گذارم، اما اگر این کار را دیده باشید، می‌بینید که جزئیاتش خیلی زیاد است.

چین و چروک‌های زیر گردن و خط‌های ریز روی چهره مشخص است و حتی نام موهایش، از نظر کیفیت، شبیه انیمیشن است.

دقیقا. ببینید وقتی خودت به یک شخصیت علاقه داری، با حساسیت بیشتری روی آن کار می‌کنی. مادر حوزه کاری‌مان زیاد کار یکاتو را چهره رتال از آدم‌های مختلف کار می‌کنیم؛ سلبریتی، فوتبالیست، بازیگر، شاعر، دانشمند یا سیاستمدار. حالا فرض کن سیاستمداری را که داری کار می‌کنی، هیچ ارتباط قبلی با روحی با آن آدم نداری و صرفا داری کاری را تولید می‌کنی که مناسب جایی باشد که قرار است منتشرش کنند. ولی پیش آمده که مثلا من راجع به چند هنرپیشه معروف تاریخ سینما کار کرده‌ام و ناخودگاه خیلی روی جزئیات وقت گذاشته‌ام، چون با آن بازیگران ارتباط شخصی و حسی داشتم. این قضیه مثل این است که شما می‌خواهی برای کسی که خیلی دوستش داری هدیه تهیه کنی. بدون اینکه خودت متوجه شوی، کلی وقت می‌گذاری و حتی ۱۰ مغازه و پاساژ را زیر و رو می‌کنی تا بهترین هدیه ممکن را انتخاب کنی و بخری، اما اگر برای یک آدم معمولی می‌خواستی هدیه‌بگیری، همان مغازه اول خرید می‌کردی و تمام می‌شد. کار ما هم شبیه همین است. ما هم وقتی سوژه را دوست داریم روی جزئیاتش وقت زیادی می‌گذاریم و مدام به آن بازی می‌گردیم و تغییرش می‌دهیم. این کار چندین روز بود که آماده شده بود و می‌توانستم اسکن کنم و بفرستمش، ولی این را گذاشته بودم جلویو و کار اضافه انجام می‌دادم.

کلا چقدر وقت روی این کار گذاشتید؟

با توجه به اینکه کل این کار دستی است و هیچ چیز دیجیتال در آن استفاده نشده، به غیر از مرحله اسکن و تنظیم کتر است و رنگ، تقریبا نزدیک به ۷ تا ۸ روز زمان برده، نه دائم و پیوسته، بلکه در این مدت جلویم بود و روی آن کار می‌کردم.

از روی عکس خاصی از محمود درویش الگو گرفتید یا کار نهایی از روی چند عکس کشیده شده است؟

ترکیب ۲ تا ۳ عکس است. من از مراحل کارم ویدئویی تهیه کردم که جزو قوانین مسابقه بود تا مطمئن شوند که از هوش مصنوعی در کار استفاده نشده است.

چیزی که در تصویر جلب توجه می‌کند، چپیه دور گردن محمود درویش است که مثل پرچم بادیه آن وزیده است. اگر به انتهای چپیه دقت کنید، شبیه پرچم است و تداعی‌کننده مثلی است که پرچم فلسطین دارد. هم‌زمان هم چپیه است و هم پرچم که نمادی از مقاومت و استقلال فلسطین است.

در ضمن هویت ادبی محمود درویش را هم تا حدی منعکس می‌کند، چون درویش در شعرهایش تعلق‌خاطر زیادی به فلسطین دارد.

دقیقا. این نخستین هدف از کشیدن چپیه بوده **جایزه‌ای که برده‌اید فکر می‌کنید تأثیری روی کار شما می‌گذارد؟**

من تا این اواخر کار برای جشنواره‌های خارجی نمی‌فرستادم. البته در جشنواره‌های داخلی شرکت کرده‌ام، اما برای جشنواره‌های خارجی کار نمی‌فرستادم به این دلیل که احساس می‌کنم بالاخره اگر هنرمندی بخواهد جشنواره‌ای شود باید مرتب خودش را تغییر دهد یعنی خودش را سازگار کند با استانداردهای جشنواره‌های مختلف. هر جشنواره‌ای سلیقه و هیأت داوری خودش را دارد. هنرمند باید مدام خودش را تغییر دهد و این باعث می‌شود از آن مسیر اصلی که خودش می‌تواند طی کند دور شود. برای همین من ترجیح دادم در سال‌هایی که دارم مسیر و سبک خودم را پیدا می‌کنم، کار به جشنواره‌ها ندهم، ولی الان که احساس می‌کنم به ثبات رسیده‌ام و سبک و هویت بصری خود را دارم، برای چند تا جشنواره کار فرستادم که این کارم مورد توجه قرار گرفت. امیدوارم تا حد زیادی مطمئن‌م این جایزه باعث نمی‌شود که سبک کاری‌ام تغییر کند به سمت سلاقی جشنواره‌ها. بیشتر امیدوارم هنرمندانی که صاحب‌سبک هستند جشنواره‌ها را هدایت کنند تا شرکت‌کنندگان جوان تر ببینند که کارشان را به چه سمتی ببرند می‌توانند موفق نشوند نه اینکه هنرمند خودش را بریزد در قالب جشنواره.

جای فیلم «پایان اسرائیل» کمدی می‌سازم

ابراهیم اصغری، تهیه‌کننده: فیلمی با عنوان «پایان اسرائیل» داشتیم که بعد از یک‌سال ونیم تلاش و با وجود استقبال از سوی متولیان حمایتی صورت نگرفت. به همین دلیل، من هم یک کار کمدی را دنبال می‌کنم. امیدوارم در یکی دو ماه آینده تولید را شروع کنم. / ایرنا

در سال‌های گذشته به سینمای اجتماعی کم لطفی‌های زیادی شد. مجموعه اینها برای سرمایه‌گذار شائبه ایجاد می‌کندتا از سرمایه‌گذاری در فیلم اجتماعی پرهیز کند چون در این سال‌ها دیده که چه اتفاقی برای مثلا «قاتل و وحشی» یا «علت مرگ: نامعلوم» رخ داده است.

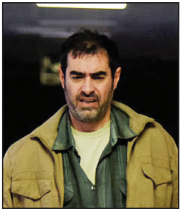
سینمای اجتماعی در تنگنای اکران

گفت‌وگوی تلویزیون همشهری با سعید خانی، تهیه‌کننده فیلم «رها»

تماشاگران فیلم ایرانی تعداد مشخص و محدودی هستند

وقتی درباره تماشاگر فیلم ایرانی صحبت می‌کنیم، منظور مان ۸۵ میلیون جمعیت ایران نیست. این ۸۵میلیون شاید سالی چندبار شهرسازی یا رستوران برونند، ولی قطعا همه آنها در طول سال سینما نمی‌روند. کل مخاطبان سینمای ایران در سال گذشته حدود ۳۵میلیون نفر بوده که تعدادی از آنها چندبار در طول سال سینما رفته‌اند و مثلا از فیلمی خوششان آمده و چندبار آن را در اکران تماشا کرده‌اند. پس ما در مورد جمعیت آماری محدود و مشخصی صحبت می‌کنیم که مخاطب سینما هستند.

پدون شهاب حسینی فیلم «رها» ساخته نمی‌شد

در سال‌های اخیر تولید سریال برای شبکه‌های خانگی باعث شده تعداد زیادی از بازیگران ما جذب این سریال‌ها شوند و ما برای تولید فیلم سینمایی با مشکل کمبود بازیگر مواجه شده‌ایم. برای فیلمی که با دغدغه‌های اجتماعی قرار است ساخته شود حضور بازیگرانی از جنس شهاب حسینی خیلی می‌تواند تعیین‌کننده باشد. من در اختتامیه جشنواره فجر هم گفتم که بدون شهاب حسینی، «رها» ساخته نمی‌شد.

برای چنین فیلمی ما به حضور یک ستاره احتیاج داشتیم. از روز اول هم که با آقای فرهمند، کارگردان فیلم صحبت‌های اولیه را می‌کردیم روی این موضوع توافق داشتیم که حتما باید در این فیلم، هم برای نقش توحید و هم کاراکتر ثریا ستاره داشته باشیم. برای بقیه پرسوناژها هم سراغ بچه‌های تئاتر رفتم.

هیچ‌کس نمی‌گوید فیلم ما بد است

برای فیلم «رها»، شخصا انتظار استقبال و فروش بیشتری داشتم. ما مشکل اطلاع‌رسانی و تبلیغات داریم. تلویزیون که اساسا با این نوع سینما میانه‌ای ندارد. رایگان‌های دیگر هم کمکی نکردند. ارشاد هم هیچ کمک و حمایتی از ما نکرد. در بحث تبلیغات شهری هم در همه جای جهان برای کالای فرهنگی بستری برای تبلیغ و اطلاع‌رسانی وجود دارد ولی در اینجا تفاوتی میان چپیس و فیلم نیست. مجموعه اینها باعث می‌شود مخاطب هدفمان حتی متوجه نشود که چنین فیلمی روی پرده است. هرچند درمجموع اقبال مخاطب از فیلم «رها» رضایت‌بخش است. اگر به بخش نظراتی مردمی سایت‌های بلیت‌فروشی مراجعه کنید می‌بینید که اکثر تماشاگران گفته‌اند این فیلم تلخی است ولی کسی نمی‌گوید فیلم بدی است و آن را نمی‌پسند.

این رضایت تماشاگران برای ما اهمیت بسیاری دارد.

برای فیلم‌رها از ۲ سرمایه‌گذار که سهم کوچکی هم داشتند استفاده کردم. به آنها اطمینان دادم سرمایه‌شان برمی‌گردد را فروش این اتفاق رخ می‌دهد، ولی سود آجتجانی نخواهند کرد. در عوض من حتما از شما به‌عنوان سرمایه‌گذار برای فیلم کمدی استفاده خواهیم کرد

در ۳ سال گذشته ما بخشی از مخاطبان را سینمای اجتماعی را فراری دادیم و گرنه قبلا فیلم‌های اصغر فرهادی و سعید روستایی با اقبال تماشاگران مواجه می‌شدند. ما آن تماشاگر را از دست دادیم و زمان می‌برد تا دوباره پایش را به سینما باز کنیم

گروه ۲۴: ملودرام‌هایی که در آنها تقابلهایی چون شکاف‌های طبقاتی، فقر، اعتیاد و تکانه‌های سیاسی عامل تهدید سعادت خانواد و فردیت قهرمان‌های یک فیلم باشند در ادبیات

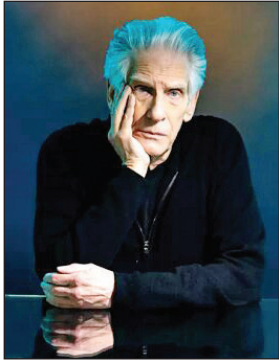
سینمایی فارسی به اصطلاح فیلم‌های اجتماعی‌امیده می‌شود. این نوع فیلم‌ها از ابتدای تولید صنعتی فیلم ایرانی از ۷۰دهه پیش به این سو سابقه تولید و اکران دارند. در چند سال اخیر حیات اقتصادی سینمای ایران پس از دوران همه‌گیری وایسته به تولید و نمایش فیلم‌های کمدی شده و فضا برای تولید و نمایش فیلم‌های با برچسب سینمای اجتماعی تنگ و تنگ‌تر. با سعید خانی، تهیه‌کننده و بخشی‌کننده فیلم «رها» ساخته حسام فرهمند با بازی شهاب حسینی و غزل شاکری درباره تنگناهای تولید و نمایش فیلم‌های غیر کمدی در سینمای ایران سخن گفته‌ایم.

«رها» کارگردان خوشفکری به سینمای ایران معرفی کرد

سعید خانی: ما به‌عنوان تهیه‌کننده در وهله اول باید کاری انجام دهیم که حالمان با آن خوب باشد، چون اگر قرار باشد هدف‌مان از حضور در سینما صرفا بیزینس و پول درآوردن باشد چه به‌عنوان کارگردان، چه تهیه‌کننده و چه عوامل دیگر به‌نظم راه را اشتباه می‌آمده‌ایم. من شخصا یک استراتژی برای خودم دارم که بر اساس آن سعی می‌کنم یک کمدی سازم و بعدش یک ملودرام تولید کنم. کمدی را می‌سازم، چون نیاز سینماست. من از معدود تهیه‌کنندگانی هستم که هم

تولید دارم، هم پخش‌کننده‌ام و هم سینماداری می‌کنم؛ بنابراین، این زنجیره برایم اهمیت دارد و طبیعتا فیلم‌هایی تولید می‌کنم که به لحاظ اقتصادی برای این چرخه مناسب باشد. از طرف دیگر وقتی کمدی «سال گربه» را می‌سازم سعی می‌کنم در آمدن از فیلم در خود سینما تزریق شود و نتیجه‌اش می‌شود فیلم «رها» که فیلم اجتماعی‌ای است که به نظرم حرفه‌های زیادی برای گفتن دارد. از طرف دیگر بستری فراهم می‌شود تا دوست عزیزی که سال‌ها در این سینما فعالیت مؤثر داشته نخستین فیلم بلندش را بسازد و ما یک کارگردان خوشفکر جدید را به سینمای ایران معرفی کنیم. با مجموعه این اتفاقات ما فیلم «رها» را تولید کردیم که از همان ابتدا می‌دانستم تهیه‌اش ریسک بالایی دارد. وقتی می‌خواهم کمدی بسازم سرمایه‌گذاران زیادی برای همکاری ابراز تمایل می‌کنند، ولی برای ملودرام، همه سرمایه‌گذاران اصطلاحا به پستوی نمی‌روند؛ به همین دلیل من «رها» را تقریبا با سرمایه شخصی خودم ساختم، اما می‌دانستم که ریسک هم خواهد داشت.

کارگردان کهنه کاری که دلش برای روزهای قدیم سینما تنگ نمی‌شود

هالیوود

اسطوره ژانر وحشت جسمی می‌گوید که «دلنگ کار با فیلم آنالوگ نیست»؛ زیرا

«برش و تدوین آن کابوس بود».

دیوید کراننبرگ عجله‌ای ندارد نخستین نفری باشد که برای دیدن بلاک‌باستر بعدی به سینما می‌رود.

ایسن کارگردان، نویسنده و بازیگر در گفت‌وگوی اخیرش با جیم جارموش برای مجله اینترویو گفت که تجربه جمعی سینما رفتن را تر جیح نمی‌دهد.

او در ابتدا اشاره کرد که بخشی از دلیلش این است که به‌خاطر شنوایی‌اش «همه‌چیز را با

زیرنویس» تماشا می‌کند و اینکه «وضع پارکینگ در تورنتو چندان خوب نیست»؛ سپس توضیح داد چرا «سال‌ها پیش رفتن به سینما را کنار گذاشت».

کراننبرگ توضیح داد: «من فقط هراز گاهی، عمدا در جشنواره‌های فیلم، فیلم‌ها را در سالن‌های واقعی می‌بینم و متوجه شده‌ام که کیفیت نمایش همیشه خوب نیست. یادم می‌آید در ونیز روی صحنه کنار اسپایک لی و چند نفر دیگر بودم. او درباره سینما به مثابه کلیسا صحبت می‌کرد، درباره جنبه مذهبی کل ماجرا. و من گفتم: «اسپایک، من دارم «لورنس عربستان» را روی ساعت هوشمندم می‌بینم و هزار تا شتر آنجاست. می‌توانم همه‌شان را ببینم». البته شوخی می‌کردم، ولی منظورم این بود که تجربه سینما برایم آن قدرها خاص نیست. شاید به‌خاطر این است که سنم بالاتر رفته، آن حس جمعی را دیگر ندارم.»

کارگردان فیلم «گفن‌ها» همچنین ظاهرا از پیشرفت فناوری در سینما بسیار خوشحال است؛ چرا که این پیشرفت‌ها امکان کنترل خلاقانه‌تری را فراهم کرده‌اند. او گفت: «می‌بینم که آدم‌ها درباره استریم کردن خیلی پرشور حرف می‌زنند، همانطور که ما بعد از دیدن فیلم توری سینما هیجان‌زده می‌شدیم. این تجربه فرق کرده، ولی فکر نمی‌کنم بدتر شده باشد. همچنین دلم برای کار با فیلم (آنالوگ) تنگ نشده. برش و تدوینش برای من کابوس بود. خیلی محدودکننده بود. الان کنترل خیلی بیشتری داریم و البته، وقتی فیلم می‌سازید تا حدی آدم‌های کنترل طلبی هستید.» او در پایان افزود: «برای فیلم‌های قدیمی نوستالژی دارم، ولی آن نیاز اسپیلبرگی برای فیلمبرداری روی نگاتیو فیلم را ندارم.»

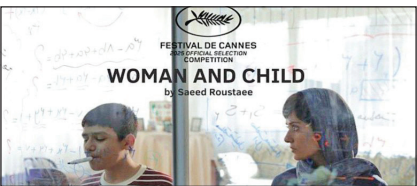

شنبه ۶ اردیبهشت ۱۴۰۴ - شماره ۹۳۷۵

صفحه ۸ از بهر روز قلی پور

جشنواره

حضور رسمی در کن پس از ۳ سال

«زن و بچه» روستایی به بخش مسابقه کن ۲۰۲۵ راه یافت

فیلم «زن و بچه» ساخته جدید سعید روستایی به بخش مسابقه اصلی هفتادوهمین جشنواره فیلم کن راه یافت. این فیلم و «عشق من بهیر» ساخته لین رمزی آفیلیمی هستند که جشنواره کن حضورشان در بخش رقابتی اصلی را اعلام کرد. به این ترتیب ۲۱فیلم برای کسب نخل طلا امسال با هم رقابت خواهند کرد. با راه یافتن فیلم سعید روستایی به مسابقه کن، سینمای ایران پس از ۳سال به‌صورت رسمی در مهم‌ترین بخش رقابتی این جشنواره حضور می‌یابد. آخرین حضور رسمی سینمای ایران در کن به نمایش «برادران لایلا» سعید روستایی در کن ۲۰۲۲ بازمی‌گردد و پس از آن تنها تولیدات سینمای زیرزمینی از ایران در کن پذیرفته می‌شدند. در فهرست اولیه مسابقه کن امسال هم یک نماینده از سینمای زیرزمینی حضور دارد و با فهرست به‌رورسانی شده فستیوال، حالا سینمای ایران نماینده رسمی هم در کن خواهد داشت. جشنواره فیلم کن اسامی ۱۶فیلم را برای نمایش در بخش‌های مختلف جشنواره به فهرست قبلی افزوده است. «کرونولوژی آب» کریستن استوارت در بخش نوعی نگاه، «عشقی که باقی می‌ماند» هیلومر پالماسون در بخش کن برمبر و «عزیز تکن» اینن کونن در بخش نیمه‌شب از دیگر مهمان‌های اضافه‌شده به کن امسال هستند.

پلان

«داستان‌های موازی» فرهادی با ستارگان فرانسوی

«داستان‌های موازی» دهمین فیلم اصغر فرهادی است که ستارگان سینمای فرانسه در آن ایفای نقش می‌کنند. ایزابل هوبر، ونسان کسل، ویرجینی افریرا، پیر نینی و آدام بشا به حضور کاترین دنوو بازیگران «داستان‌های موازی» اصغر فرهادی خواهند بود. فیلم پر ستاره «داستان‌های موازی» محصول مشترک فرانسه، آمریکا، ایتالیا و بلژیک سپتامبر امسال در پاریس کلید خواهد خورد. ساخت این فیلم از سوی کمپانی آمریکایی اتانیموس کلانتن به فرهادی پیشنهاد شده و کمپانی فرانسوی منتنو به همراه اصغر فرهادی دیگر تهیه‌کنندگان «داستان‌های موازی» خواهند بود. بودجه فیلم ۱۲ میلیون یورو و پایان فیلمبرداری اواخر ماه نوامبر پیش‌بینی شده است. کمپانی فرانسوی منتنو تهیه‌کننده چند فیلم آخر اصغر فرهادی («گذشته»، «فروشنده» و «همه می‌دانند» و «قهرمان») بوده و کمپانی آمریکایی اتانیموس کلانتن با تهیه‌فیلم‌ها و سریال‌هایی چون فصل چهارم «کلر آگاهان حقیقی»، «قای ربات» و «سلب مسئولیت» ساخته‌ال فونسو کوران شناخته شده است.

ردیف	موضوع مناقصه	مدت انجام تعهد (ماه)	مبلغ برآورد اولیه (ریال)	شرایط خاص داوطلبان شرکت در مناقصه	میزان سپرده شرکت در مناقصه (بصورت نقدی و یا در قالب ضمانتنامه بانکی)	پیش پرداخت	مهلت تحویل اسناد و تسلیم پیشنهاد	زمان قرائت پیشنهاده‌ها	تضمین انجام تعهدات قرارداد
۱	حفظ و نگهداری فضای سبز جنگل لویزان (تجدید مناقصه)		۴۱۲,۴۵۶,۲۴۵,۳۹۸	دارا بودن گواهینامه تعیین توان فنی و تشخیص صلاحیت معتبر	۲۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰				برابر ۱۰٪ مبلغ پیشنهادی برنده مناقصه خواهد بود
۲	حفظ و نگهداری فضای سبز تلو هزار هکتاری (تجدید مناقصه)	۱۲	۱۸۶,۹۷۹,۱۲۷,۸۵۱	در رشته کشاورزی با پایه مرتبط با مبلغ پیمان صادره از سوی سازمان مدیریت و برنام‌ریزی کشور	۱۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰				
۳	حفظ و نگهداری فضای سبز ناحیه ۴ (تجدید مناقصه)		۱۰۷,۴۴۶,۰۳۹,۶۵۶	صادر از سوی سازمان مدیریت و برنام‌ریزی کشور	۶,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰				
۴	بازبرایی در سطح منطقه و پروژه‌های توسعه محله‌ای سال ۱۴۰۴ (تجدید مناقصه)	۹	۵۱۴,۷۶۱,۳۱۱,۲۹۶	(سازمان برنامه و بودجه کشور)	۲۶,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰				

برای آگاهی از شرایط و شرایط مناقصه، داوطلبان می‌توانند به آدرس زیر مراجعه کنند.